

CENTRALE COMMISSIE VOOR DE RIJNVAART

CLNI/CONF (12) 5

19 juli 2012

Or. : fr fr/de/nl/en

Door de CCR georganiseerde Diplomatieke Conferentie
voor de goedkeuring van het Herziene Verdrag van Straatsburg
inzake de Beperking van Aansprakelijkheid in de Binnenvaart (CLNI)
(Straatsburg, van 25 tot 27 september 2012)

Voorstellen en opmerkingen met betrekking tot de ontwerptekst voor het Herziene Verdrag van Straatsburg inzake de Beperking van Aansprakelijkheid van Scheepseigenaren (CLNI 2012)

Mededeling van de Franse delegatie

Artikel 1, tweede lid, letter b)

De Franse delegatie is van mening dat het begrip “waterwegen” gedefinieerd kan worden zoals voorgesteld door de Nederlandse delegatie, namelijk “alle binnenwateren, met inbegrip van meren” (en het woord “lac” (meren), dan ook in het Frans in het meervoud).

Artikel 2, eerste lid, letter a)

De Franse delegatie wil graag na “waterwegen” voor de volledigheid ook het woord “*stuwen*” toevoegen, omdat het begrip “sluizen” niet per se ook de stuwen omvat (bepaalde sluizen hebben geen stuwen). Hetzelfde woord zou dan ook toegevoegd moeten worden na artikel 6, tweede lid, derde regel.

Artikel 3 letter a)

De Franse delegatie steunt het redactionele voorstel van de Nederlandse delegatie, dat in het Frans als volgt luidt: “*y compris, si applicable (met in het Frans bij voorkeur de zinsnede “le cas échéant”), une indemnité spéciale concernant des opérations de sauvetage ou d’assistance à l’égard d’un bateau qui par lui-même ou par sa cargaison menaçait de causer des dommages à l’environnement*”.

letter c)

In de Franse versie kan men het beter hebben over: “*bateau à propulsion nucléaire*” (schip met nucleaire aandrijving).

Artikel 6

De Franse delegatie is van mening dat het eerste lid ook van toepassing is op artikel 7, dat tot doel heeft om hogere grenzen vast te leggen, maar niet een heel ander aansprakelijkheidsregime. De bepalingen voor de duw- en sleepboten moeten ook met betrekking tot artikel 7 van toepassing zijn. In het eerste lid moet dus komen te staan: “*De*

aansprakelijkheidsgrenzen voor andere vorderingen dan die genoemd in artikel 8", en de woorden "*in de artikelen 7 en*" moeten worden geschrapt.

Artikel 7

In het verlengde van de bovenstaande opmerking, zou de Franse delegatie graag het eerste stukje zin "*In afwijking van artikel 6*" laten staan, omdat dit een correcte verbinding legt tussen artikel 7, waarin een aantal specifieke bepalingen staan voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, en het vorige artikel, waarin een algemeen kader wordt vastgelegd.

Om tegemoet te komen aan het door Nederland naar voren gebrachte voorstel om te preciseren dat er voor de schade in artikel 7 een afzonderlijk fonds zou kunnen worden gevormd, zou aan het einde van het artikel een zin kunnen worden toegevoegd, die als volgt zou kunnen luiden: "*Overeenkomstig artikel 12 kan voor de schade die voortvloeit uit het vervoer van schadelijke stoffen een afzonderlijk beperkingsfonds worden gevormd*".

Artikel 10, derde lid

De huidige formulering is in het Frans onbegrijpelijk. In het Frans zou dit kunnen luiden: "*Les paragraphes 1 et 2 s'appliquent par analogie aux limites de responsabilité calculées selon l'article 7. Le paragraphe 2 s'applique toutefois en prenant pour base 400 unités de compte au lieu de 200 unités de compte*".

Artikel 14

De Franse delegatie trekt haar voorbehoud in ten aanzien van de vervanging van de woorden "*ayant produit*" (heeft ingediend) door "*pouvant*" (produire) (kan indienen) (zie voetnoot onderaan de bladzijde).

Artikel 15

De Franse delegatie is van mening dat een verwijzing naar de toepasselijke versie van het Verdrag in het eerste lid, tot verwarring leidt. In deze bepaling, die tot doel heeft het geografische toepassingsgebied te beperken, heeft deze toevoeging niets te zoeken. Bovendien levert het een tautologie op, want het is nu eenmaal altijd zo dat het Verdrag van toepassing is in de versie die van kracht is op het moment dat een gebeurtenis zich voordoet.

Als men met dit stukje zin wil aangeven welke grenzen van toepassing zijn nadat deze gewijzigd zijn, is dit al afgedekt door artikel 20, derde lid, laatste zin (en door een gelijksoortige bepaling in artikel 21).

De Franse delegatie is derhalve net als de Nederlandse delegatie van mening dat het stukje zin "*op het tijdstip van de gebeurtenis waaruit de vorderingen zijn voortgekomen en het Verdrag van kracht was*" kan komen te vervallen.

Artikel 17, eerste lid

De Franse delegatie trekt haar voorbehoud ten aanzien van de formulering van deze bepaling in.

In het eerste lid, derde regel, moet echter in de Franse versie het woord “de” (à compter de) worden vervangen door het voorzetsel “à” en in de vierde regel moet worden gepreciseerd dat het Verdrag dat gewijzigd wordt, het Verdrag is uit 1988.

Na lezing van de ontwerpverklaring die door de staten die partij zijn bij het huidige CLNI voor de wijziging van dit Verdrag moet worden aangenomen, vraagt de Franse delegatie zich af (hoewel zij niet rechtstreeks hierbij betrokken is) of een dergelijke verklaring juridisch gezien voldoende is om het bestaande Verdrag buiten werking te stellen. Het zal ongetwijfeld geen problemen met zich meebrengen voor de drie staten die het Verdrag van te voren opzeggen, maar de vierde staat wordt geconfronteerd met het wegvallen van een, door deze staat toch geratificeerd verdrag door middel van een simpele, inofficiële verklaring (die ook opgevat zou kunnen worden als een wijziging van het bestaande Verdrag, hetgeen aangevochten kan worden, omdat een dergelijke mogelijkheid niet in het Verdrag voorzien is). Het is denkbaar dat hierdoor problemen ontstaan, die wellicht niet het internationale recht betreffen, maar eerder het nationale recht, gezien de bevoegdheden van de wetgevende macht. Moet de beslissing om niet meer aan een verdrag gebonden te zijn, niet volgens een gelijksoortige procedure tot stand komen als de beslissing om door een verdrag gebonden te zijn? (De Franse delegatie werpt deze vraag op in het licht van een verwijzing die genoemd wordt in een commentaar van de Commissie Internationaal Recht over artikel 54 van het Verdrag van Wenen).

Artikel 20

De Franse delegatie stemt in met het voorstel van Nederland om voor de eerst mogelijke herziening van de aansprakelijkheidsgrenzen de datum van 31 (en niet 21) december 2017 te voorzien.

In het derde lid, tweede regel, moet in de Franse tekst de volgende zinsnede in het enkelvoud komen te staan: “à moins qu’il ne dénonce”.

Artikel 21, zesde lid

De Franse delegatie wijst erop dat een wijziging op grond van artikel 21 met eenparigheid van stemmen aangenomen zou moeten worden in plaats van met een meerderheid van tweederde. In artikel 20 van het huidige CLNI is weliswaar een meerderheid van tweederde voorzien, maar de toevoeging van een vereenvoudigde procedure voor de herziening in het nieuwe artikel 20 wijzigt de problematiek en het is daarom gerechtvaardigd dat in artikel 21 unanimité wordt geëist. Dit voorstel is tijdens de vorige vergadering van het redactiecomité niet echt besproken.

Het zesde lid zou dan als volgt komen te luiden: “*Het besluit om de in de artikelen 6 tot en met 8 en 10 voorgeschreven bedragen te verhogen, wordt met eenparigheid van stemmen van de aanwezige en aan de stemming deelnemende Verdragsluitende Staten genomen*”.